

עמ"ת 51392/08/22 - מדינת ישראל נגד מיכאל קוזין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 51392-08-22 מדינת ישראל נ' קוזין

לפני	כבוד השופט דורון חסדאי
העוררת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד מאיה הבר
נגד	מיכאל קוזין
המשיב	ע"י ב"כ עו"ד חגית רחמני

החלטה

רקע כללי בקצירת האומר

1. לפני ערר המדינה (להלן: "העוררת") על החלטת בית משפט השלום מיום 22.8.22 בתיק מ.ת. 4053-05-22 (כב' השופט א. ממון) בגדרה מצא להורות על שחרורו של המשיב לחלופה טיפולית ב'בית נועם' ביום 28.8.22 בתנאים שפורטו בעמ' 16 לפרוטוקול.
2. ביום הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו באישום הראשון עבירות של אימים (ריבוי עבירות) והטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות); באישום השני עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת ואימים; באישום השלישי פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת (ריבוי עבירות) ואימים; באישום הרביעי מיוחסות למשיב עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות), אימים (ריבוי עבירות) והפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות); באישום החמישי מיוחסות למשיב עבירות של אימים (ריבוי עבירות), הטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות) והפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות).
3. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשה פרטה העוררת את טיב הראיות הקיימות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב (ר' סעיף 2 לבקשה), ואת עילת המעצר והמסוכנות הנשקפת ממנו (ר' סעיפים 3-10). המשיב נעדר עבר פלילי.
4. הדיון שהתקיים ביום 2.5.22, ציין ב"כ המשיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, בית המשפט מתבקש להורות על שחרור המשיב בתנאים לרבות בחינת אפשרות מעצרו באזוק אלקטרוני.
5. בית המשפט בהחלטתו מאותו יום מצא לבחון את תיק החקירה וביקש שזה יעבור לעיונו. לעת ההיא הורה על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.
6. ביום 11.5.22 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב, ב"כ ביקש שישלח לבדיקה פסיכיאטרית בתנאי אשפוז ובית

המשפט נעתר לבקשתו.

7. ביום 24.5.22 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב, נטען על ידי ב"כ כי מדובר באדם ללא כל עבר פלילי, שלא ביצע עבירת אלימות, בית המשפט בהחלטתו מאותו יום לא מצא להורות על שחרור המשיב ושרות המבחן נתבקש להגיש תסקיר בעניינו.
8. ביום 24.7.22 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב וזאת לאחר שהתקבל תסקיר מעצר בעניינו (מיום 20.7.22). בית המשפט ציין כי שרות המבחן העריך כי בעיתיו הנוכחי אין מקום להמלצה על שילוב המשיב במסגרת טיפולית, ועל רקע דברים ששמע מב"כ המשיב ומפי אחותו, נתבקש שרות המבחן להגיש תסקיר משלים אשר יתייחס לאפשרות לשלב את המשיב בטיפול משולב (ר' עמ' 9 לפר' שורות 19-32).
9. ביום 1.8.22 ולאחר שנתקבל תסקיר שני של שרות המבחן (מיום 27.7.22) מצא בית המשפט לאפשר למשיב לצאת בלוויית שב"ס לראיון בבית נועם.
10. ביום 22.8.22 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב, לאחר שהתקבל תסקיר שלישי (מיום 9.8.22), בית המשפט שמע את טיעוני ב"כ הצדדים ומצא להיעתר להמלצת שרות המבחן לפיה המשיב ישוחרר לבית נועם ובהסתייגות אחת והיא ככל שיופסק הטיפול, מכל סיבה שהיא, אזי המשיב לא יעבור לחלופת מעצר בבית אחותו, אלא יעצר ויובא בפני השופט התורן בתוך 24 שעות (ר' עמ' 16 לפר').
11. על החלטה זו של בית משפט קמא בה ערר העורר.
12. כאמור לעיל אין מחלוקת בדבר קיומן של הראיות לכאורה.

תסקירי שרות המבחן בתמצית

13. תסקיר ראשון של שרות המבחן הוגש ביום 20.7.22 (להלן: "התסקיר הראשון").
14. כותבת התסקיר סוקרת את הרקע האישי של המשיב, את הרקע שלו העבריינות (נטול עבר פלילי) תארה את מצבו הנוכחי, תפקודו ותנאיו במעצר, תוך שהיא מציינת כי ברקע הסתבכותו בפלילים תיאר המשיב מערכת יחסים רומנטית ואנטימית עם בת דודתו וכאשר הקשר התגלה המתלוננת החליטה להיפרד, מחד מתאר המשיב כי קיבל רציונאלית את החלטתה של המתלוננת ומאידך "רגשית התקשה להשלים עם הפרידה וקיווה כי יחזרו להיות בני זוג" בתקופה בה לתפיסתו בת זוגו לשעבר החליטה להמשיך בחייה והחלה בקשר זוגי עם מישהו אחר, תיאר הצטברות תחושות תסכול וכעס כלפיה, במקביל החל להתנהג באופן אובססיבי ולא הצליח לשלוט בהתנהגותו... תיאר כי הרגיש חוסר שליטה מוחלט בהתנהגותו... תיאר כי בכל פעם הגיע להחלטה להפסיק להתנהג באלימות, אולם לא הצליח לעמוד לאורך זמן בהחלטה זו.
15. שרות המבחן אף שוחח עם המתלוננת אשר ציינה כי במהלך השנים שהזוג היה בקשר המשיב לא נהג באלימות כלפיה "תיארה כי בתקופה שקדמה למעצרו התנהגותו הסלימה והיא חששה כי לא שולט בהתנהגותו המטרידה ועלול לפגוע בה". שרות המבחן מציין כי מתיאור המתלוננת עולה מערכת יחסים זוגית שלעיתים רחוקות אופיינה באלימות מילולית וקשיי ויסות בהתנהגות המשיב "ומתחים קשים ומצבי קונפליקט על רק רצונה לסיים

את הקשר... תארה מצבי סיכון עבורה ... התרשמנו כי נוטה לצמצם את חומרת הפגיעה בה ולגונן על מיכאל".

16. בפרק הדין ב"הערכת הסיכון" מצוין שרות המבחן בין היתר כי במקביל לפרידתם של בני הזוג ובמקביל להיעדר תפקוד תעסוקתי, עבר המשיב **"תהליך התדרדרות במצבו הנפשי לצד קושי בויסות דחפים, נטייה להתנהגויות אלימות והרסניות... תאר כי במהלך החודשים בהם התנהג באלימות כלפי המתלוננת הבין כי התנהגותו מסוכנת ואינה תקינה, אולם הרגיש כי הוא לא מסוגל לשלוט בה"**. שרות המבחן מצוין כי ניכר במשיב כי התנהגותו בלתי צפויה **"אימפולסיבית וקיים קושי משמעותי בויסות דחפים תוקפניים כפי שאף הוא העיד על עצמו...נוכח כל האמור הערכתנו קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת"**.

17. בפרק נושא הכותרת "הערכת הצורך בטיפול" מצוין שרות המבחן בין היתר כי המשיב תיאר הכרה בעובדה שהוא סובל בבעיית שליטה על דחפים תוקפניים, התנהגות אימפולסיבית ונוטל טיפול תרופתי פסיכיאטרי אנטי דכאוני. השרות התרשם לענין השתלבות במסגרת טיפולית, כי **"בעיתוי זה מדובר במוטיבציה חיצונית ובלתי מגובשת הנובעת מרצון לקדם הליך פלילי כאשר בפועל קיים קושי בבחינה עצמית ביחס לבחירותיו, קושי בהצבת גבולות לעצמו ובקבלת סמכות חוקית. כמו כן להערכתנו התקשה להשתלב במסגרת אשר אינה מהווה חלופת מעצר ונדרשת בה משמעת פנימית. להערכתנו בעיתוי זה מיכאל חסר כוחות מספקים לעריכת שינוי במסגרת כמו 'בית נועם' שדורשת תפקוד. כמו כן להערכתנו שהייתנו במסגרת כזו לא תמנע קשר עם המתלוננת נוכח אופיו התלתי של הקשר והיותה גורם תמיכה עבורו, למעשה השהייה במסגרת טיפול זה לא תפחית באופן מספק את הסיכוי מצידו כלפי המתלוננת"**.

18. המלצתו של שרות המבחן בסיפא התסקיר הינה כי הוא ער לנזקקות הטיפולית של המשיב ומורכבות במצבו הנפשי. הפרוגנוזה להצלחתו להשתלב במסגרת טיפולית נמוכה ביותר, והשרות מעריך כי הוא זקוק לגבולות ברורים וחד משמעיים שיבטיחו הרחקה משמעותית ממקום מגורי המתלוננת ויאפשרו השגחה במצבו.

בנסיבות אלה לא בא שרות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב למסגרת טיפול או מהמעצר.

19. בתסקיר המעצר **השלישי מיום 9.8.22** צוין שרות המבחן כי התסקיר מבוסס על פגישה עם הערבה המגבה אחותו של המשיב ובנוסף השרות קיבל אינפורמציה מבית נועם וכן עיין בפר' הדיון מיום 1.8.22. שרות המבחן מצוין ברישת התסקיר כי **"לאור התרשמותנו כי מדובר באדם שסובל מבעיית אלימות למרות ספקנותנו מיכולתו להשתלב בטיפול לאור העובדה שהוא מבקש לקבל עזרה וטיפול נוצרו להערכתנו תנאים לגייסו לטיפול תואם צרכיו"**. שרות המבחן חוזר על האמור בתסקיר הקודם לפיו בין היתר מאז פרידתו מהמתלוננת והיעדר תפקוד תעסוקתי עבר המשיב **"תהליך התדרדרות במצבו הנפשי לצד קושי בויסות דחפים נטייה להתנהגויות אלימות והרסניות"**.

20. שרות המבחן מעריך קיומו של סיכון במצבו של המשיב להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת, אך להערכתו השתלבותו בטיפול אינטנסיבי בבית נועם **"תסייע ברכישת כלים להתנהלות לתקשורת אדפטיבית בקשר הזוגי ובכך תפחית סיכון להתנהלות בעייתית ואלימה מצידו בעתיד"**.

21. שרות המבחן מצוין כי השהייה בבית נועם אינה חלופת מעצר כי אם מסגרת שהייה טיפולית. המטופלים נדרשים לעמוד במשימות ובמטלות שונות **"המחייבות את יציאתם מהבית לצורך ביצוען"** - ואף ללא ליווי וכל הפרה של

כללי המסגרת ושאר התנאים מדווחת על ידי גורמי הטיפול לקצין המבחן. שרות המבחן ממליץ בגדרי תסקיר זה ולאור הערכתו את החשיבות בהשתלבותו של המשיב בבית נועם, לאפשר את שילובו במסגרת טיפולית זו החל מיום 28.8.22.

22. עוד יצוין כי בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 11.5.22, הוגשה ביום 22.5.22 חוו"ד פסיכיאטרית בעניינו של המשיב. נמצא שהמשיב מסוגל להבדיל בין טוב לרע, היה ביכולתו להבין את השלכות מעשיו, מסוגל להיעזר בסניגור ואינו לוקה במחלת נפש.

23. ביום 25.8.22 התקיים דיון בערר. ב"כ הצדדים טענו כל אחת בתמיכה לעמדת שולחה, כמפורט בעמ' 1-7 לפרוטוקול. ב"כ המשיב אף הציגה פסיקה התומכת בטענותיה.

הודעות המתלוננת

24. נציגת העוררת המציאה לבית המשפט את ההודעות השונות שנגבו מהמתלוננת (מהימים 15.3.22, 30.3.22, 12.4.22, 25.4.22, 26.4.22, 27.4.22, 29.4.22). עיינתי בהודעות השונות בקפידה, המתלוננת תארה בהן את התנהגותו האלימה של המשיב כלפיה, כמו למשל:

א. כי זרק לה ביצים על האוטו כמה פעמים ואיים שישרוף לה את האוטו "אמר לי שקנה דלק לשרוף לי את האוטו". עוד ציינה כי המשיב כתב לה "שהוא יעשה את זה, יפגע בי ויתקע לעצמו סכין בלב" (ר' הודעה מיום 15.3.22).

ב. עוד ציינה כי שעה שהגיעה לחניה בבנין, המשיב המתין לה "ביקש ממני לצאת מהאוטו ובעט לי באוטו ונתן אגרופים לחלונות". לדבריה במועד הגשת התלונה המשיב איים עליה ואמר לה "אני יפגע בך. אם אני יראה אותך עם גבר אחר אני יפגע בשניכם, אני יהרוג אותם. אני קניתי דלק לשרוף לך את האוטו". לדבריה המשיב אמר לה 5 פעמים "אם אני יראה אותך עם גבר יקרה לכם משהו". כי הוא זרק לה על האוטו 8-10 ביצים (ר' ההודעה מיום 30.3.22).

ג. המתלוננת בהודעתה מיום 12.4.22, ציינה בין היתר כי הגיעה להגיש תלונה על המשיב לאחר וביום ראשון, זה היום "הוא שלח לי מיילים שבהם הוא איים שיפגע בי, שישלח הודעות לאנשים שקרובים אלי על מנת לפגוע בי".

ד. הודעת המתלוננת מיום 25.4.22, ציינה המתלוננת כי אתמול המשיב שלח לה מייל וכתב לה "את מחכה להיום להציג למשטרה... כן הילה אני ארצח אותך במו ידי וגם את המשפחה שלך וגם את אחותי שמשתפת איתך פעולה". בנוסף שלח לה מייל בו כתב "אני מחכה !".

ה. באשר למסכת הטלפונים וניסיונות ליצירת קשר עם המתלוננת ראה גם הודעות מיום 26.4.22, 27.4.22 ו- 29.4.22.

25. ב"כ המשיב הציגה לבית המשפט במהלך הדיון את מכתבה של המתלוננת - אשר קדם לדיון מיום 27.6.22 בו ציינה בין היתר כי אימויו של המשיב לא הגיעו לכדי ביצוע בפועל, והיא יודעת שאין בכוונתו לפגוע בה פיזית.

דין והכרעה

26. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ובחנתי את החומר שהובא לפני, בהינתן כל האמור בהחלטה זו באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

27. כמפורט מעלה, המשיב לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה.

28. בשים לב לעבירות המייחסות למשיב קמה כנגדו עילת מעצר סטטוטורית המקימה חזקת מסוכנות המתייחסת לנאשם לו מיוחסות עבירות אלימות בבן משפחה - ר' סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

29. ההלכה כי הנטל להפרכת חזקת המסוכנות מוטל על המשיב. לטעמי הוא לא עמד בו.

30. בית המשפט קמא מצא להורות על שחרורו של המשיב - **כבר בשלב המעצר** - לחלופה טיפולית.

31. בבש"פ 1485/18 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 8.3.18) התייחס בית המשפט בין היתר להלכת **סויסה** וקבע כי:

באשר לתנאי הראשון, העוסק בשאלה האם הנאשם החל בהליכי טיפול טרם ההליך המשפטי בעניינו, אני סבור כי תנאי זה חל גם בנסיבות של עבירות אלימות במשפחה. אכן, פניה יזומה שנעשתה טרם ההליך המשפטי ולא בעקבותיו, יש בה כדי ללמד על כוונה כנה להשתקם, לא רק בשל היותו של הנאשם נתון תחת מורא הדין. יחד עם זאת, אין זה תנאי הכרחי. גם אם נאשם הביע את רצונו בטיפול רק לאחר שהחל ההליך המשפטי בעניינו, אין בכך כדי למנוע חלופה טיפולית, ככל שבית המשפט השתכנע שרצונו כן. ככל שהדבר נוגע לתנאי השני בדבר פוטנציאל הצלחת הטיפול, אני מוצא טעם להבחין בין עבירות סמים לעבירות אלימות במשפחה, שכן חשיבותו קיימת גם בעבירות אלה. לבסוף, יש לשקול את מסוכנות הנאשם, והאם יש במיקום והאופן בו מתנהלים הליכי הטיפול המוצעים כדי לתת מענה הולם ולאין את מסוכנותו. אני סבור כי בעבירות אלימות במשפחה יש לייחס משקל מיוחד לתנאי זה, בדגש על הערכת המסוכנות הנשקפת כלפי בני משפחתו של הנאשם.

32. השאלה המרכזית הנשאלת בגדרי ערר זה הינה האם קיימת הצדקה להחלטת בית משפט קמא לחריגה מהכלל אשר התגבש בפסיקה, לפיו בחינת האפשרות לשחרר נאשם להליכי טיפול וגמילה תעשה ברגיל בשלב הטיעונים לעונש ככל ויורשע ולא בשלב המעצר (ר' בש"פ 4068/03 אלחרר נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.5.03); בש"פ 11981/04 שפק נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.1.05); עמ"ת (ת"א) 70962-01-18 **מדינת ישראל** נ' **ורטס** (1.2.18)).

33. בצידו של הכלל שפורט מעלה קיימים גם חריגים כפי שנקבע הדבר בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל** נ' **סויסה** פ"ד ס"ד(3) 101. בית המשפט קבע בהלכה זו קריטריונים לשם בחינת התאמתו של נאשם להכלל בחריג לכלל:

"הכלל הוא, כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. לכלל זה חריג בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים הבאים והם:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.

עמוד 5

ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם".

התנאי הראשון הינו התנאי העיקרי, אך בית המשפט רשאי להורות על שחרור להליך טיפולי אולם גם כאשר התנאי השני והשלישי מתקיימים **במצטבר**, מבלי שיתקיים התנאי הראשון.

34. **באשר לתנאי הראשון** - החל גם בנסיבות של עבירות אלימות במשפחה הרי שהמשיב בעניינו הביע רצונו בטיפול רק לאחר שהחל ההליך המשפטי בעניינו. אך אין בכך כדי למנוע חלופה טיפולית ככל שבית המשפט השתכנע שרצונו כן (ר' פרשת **פלוני** לעיל).

35. בעניינו אנו ספק בעיני אם עמדה בפני בית המשפט אינדיקציה משכנעת של ממש לכך **שהמשיב** מעוניין בחלופה טיפולית. שרות המבחן בתסקיר הראשון מציין כי המשיב ציין **שאחותו** היתה זופנתה מיוזמתה למסגרת הוסטל טיפולי. המשיב **לא** הביע בפני שרות המבחן באופן מעשי ופוזיטיבי את רצונו להשתלב במסגרת טיפולית.

36. שרות המבחן בתסקיר **הראשון** ציין מפורשות כי התרשמותו הינה שנושא הטיפול הינו מוטיבציה חיצונית בלתי מגובשת הנובעת מרצון לקדם את ההליך הפלילי ולהערכתו המשיב יתקשה להשתלב במסגרת זו והוא חסר כוחות לעריכת שינוי במסגרת כמו בית נועם.

37. ביחס **לתנאי השני** בדבר פוטנציאל של הצלחת הטיפול, הרי שהאמור בתסקיר הראשון והמעמיק מדבר בעד עצמו. שרות המבחן מציין מפורשות כי הפרוגנוזה להצלחתו להשתלב במסגרת הטיפולית נמוכה ביותר וזאת נוכח נתוניו ומאפייני אישיותו ויכולתו המצומצמת להיענות לכללים ולגבולות חיצוניים (שם בסיפא).

38. לא למותר לציין כי בתסקיר השלישי, ציין שרות המבחן ברישא כי למרות **ספקנותו** מיכולתו של המשיב להשתלב בטיפול, הרי שלאור בקשתו לקבל עזרה, נוצרו להערכתו תנאים לגייסו. סבורני כי אין די בבקשה המאוחרת של המשיב לקבל עזרה כדי להסיר את הספקות של שרות המבחן כפי שקיבלו ביטוי בתסקיר הראשון.

39. **תנאי נוסף ושלישי** נוגע לעניין המסוכנות הנשקפת מהמשיב, שרות המבחן בתסקיר הראשון הערוך כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת (ר' בהרחבה גם סעיף... לעיל) השרות היה בדעה כי שהיית המשיב בבית נועם אינה אפשרית, בין היתר לפי שהיא לא תמנע, המשך הקשר עם המתלוננת "**ולמעשה שהייה במסגרת טיפול זה לא תפחית באופן מספק את הסיכון מצידו כלפי המתלוננת**".

40. אין בתסקיר **השלישי** כל התייחסות לעניין זה ולא ברור כיצד בפרק זמן של פחות משלושה שבועות, דבריו אלו של שרות המבחן מאבדים את תוקפם.

41. למותר לציין כי שרות המבחן בהמלצתו בתסקיר הראשון ציין ברורות כי נוכח נתוניו ומאפייני אישיותו של המשיב ו"**הערכת הסיכון במצבו, יכולת מצומצמת להיענות לכללים ולגבולות חיצוניים**" ובעיתוי הנוכחי (20.7.22) הצלחתו להשתלב במסגרת טיפולית תהא "**נמוכה ביותר**". לא ברור מה השתנה בהקשר למסקנה זו במהלך שלושת השבועות שקדמו להגשת התסקיר השלישי.

42. ראוי להפנות בהקשר זה אף לעובדה שמיוחסות למשיב בכתב האישום עבירות של הפרת הוראה חוקית (ריבוי

עבירות) ולאמור בחווה"ד הפסיכיאטרית בעניין זה. המשיב אישר כי **"קיבלתי צווי הרחקה אבל לא ראיתי בזה הרתעה"** (שם עמוד 4 למטה). הדברים מדברים בעד עצמם ומעוררים ספק ניכר ביכולת בית המשפט לסמוך על המשיב כי יעמוד בתנאי בית נועם שאינה חלופה הרמטית-סגורה.

43. בנסיבות העניין נראה כי **לא** מתקיימים במשיב הכללים שהתווה בית המשפט בהלכת **סויסה** לשחרורו של נאשם לחלופה טיפולית **בשלב המעצר**, ולפיכך אין לחרוג מן הכלל הבסיסי לפיו שילובו של נאשם בתכנית טיפולית יתבצע בשלב גזירת הדין ולא בהליך המעצר (ר' בש"פ 3892/18 **קונטירוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.6.18); בש"פ 6312/16 **עומסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 10.10.16); בש"פ 4112/21 **גוטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.6.21)).

44. גם אם המשיב הביע חרטה באשר למעשיו, הרי שאלה אינם מלמדים על פוטנציאל גבוה של הצלחה של ההליך הטיפולי - ראו התסקיר הראשון של שרות המבחן אשר הוגש לאחר מתן הודעותיו של המשיב במסגרת אליהן הפנתה באת כוחו, בקשר לחרטתו ונטילת אחריות על ידו.

45. בהקשר למסוכנותו של המשיב והאובססיביות המאפיינת את התנהגותו ראו הודעותיה של המתלוננת ותסקירו הראשון של שרות המבחן. ראוי להדגיש כפי שאף עולה מתסקיר שרות המבחן (הראשון) כי בית נועם **אינה מסגרת נעולה** - ר' בש"פ 7848/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.11.10); עמ"ת (ב"ש) 71177-11-17 **מדינת ישראל נ' לוי** (פורסם בנבו 3.12.17); עמ"ת **ורטס** לעיל.

סוף דבר

46. כפי שקבע בית המשפט העליון בפרשת **פלוני** לעיל והדברים נכונים ותקפים בענייננו אנו, הרי ש:

בעבירות אלימות במשפחה נכון להחיל את הכלל, לפיו עיתויים הראוי של הליכי הטיפול והשיקום הוא, על-פי רוב, בשלב גזירת הדין וריצוי העונש, וכי שליחת המבקש להליך טיפולי טרם שהסתיים ההליך הפלילי בעניינו תהא חריג לכלל.

47. בנסיבות העניין ובהתחשב ברמת המסוכנות המשמעותית הנשקפת מן המשיב כפי שהובאה מעלה, מצאתי כי אין בחלופת המעצר - **המסגרת הטיפולית הפתוחה (בית נועם)** - כדי לאיינה.

48. אין מחלוקת כי קיימים יתרונות רבים לשילוב נזקקים במסגרת שיקומית לצורך טיפול בבעיותיהם, כדברי ב"כ המשיב. ברם אולם בענייננו אנו סבורי כי לא נמצאה הצדקה לחרוג מהכלל וככל שהמשיב יבקש להשתלב במסגרת טיפולית וימצא מתאים לכך על בית המשפט יהא לשקול זאת במסגרת שלב גזירת הדין ככל שהמשיב יורשע במיוחס לו, כולו או חלקו, אך לא במסגרת שלב המעצר.

49. **אשר על כן ובהינתן כל האמור, הערר מתקבל והחלטת בית המשפט מיום 22.8.22, מבוטלת.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים במערכת נט המשפט.

לב"כ המשיב תודיע המזכירות בהקדם תוצאת ההחלטה בטלפון (0542525222) וכן תשלח אליה ההחלטה בפקס (03-6044889).

ב"כ העוררת תשלח נציג מוסמך למזכירות הפלילית על מנת לקבל את החומרים שהומצאו לעיון בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ח אב תשפ"ב, 25 אוגוסט 2022 (שעה 15:42)
בהעדר הצדדים.